

MARIN PINTILIE

Pastor biserica Filadelfia, Cluj

**„...orice lucru
veți cere, când vă
rugăți, să credeți
ca l-ați și primit,
și-l veți avea.”**

Marcu 11.24

Crede...

**...pentru a fi
...pentru a avea
...pentru a cunoaște
...pentru a vedea**

Crede... ...pentru a avea!

Existența noastră este determinată, în general, de două verbe: **a fi** și **a avea**. Credința ne ajută să înțelegem și să acceptăm că ceea ce suntem este mai important decât ceea ce avem. Dar dacă ea, credința, ne ajută să devenim ceea ce trebuie să fim, asta nu înseamnă că ceea ce avem, nu mai este important... Este sugestiv versetul 44 din Fapte 2: „*Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște.*” Adevărata noastră identitate (ceea ce suntem) se evidențiază prin lucrurile pe care le avem, prin cele pe care le stăpânim, sau prin cele de care suntem stăpâniți. Credința adevărată determină modul în care ne mișcăm prin lumea lui **a avea** (liberi - nu robi; stăpânind - nu stăpâniți); ea ne oferă principii de alegere, de selecție a lucrurilor în așa fel încât bogăția acumulată să nu ne îngroape, ci să ne înalțe.

Cum? - Credința ne va ajuta să știm și să acceptăm că:

1. „...un singur lucru trebuie, Maria și-a ales partea ce bună care nu i se va lua” (Luca 10.42) Maria auzise, probabil, cuvintele rostite de Mântuitorul în Matei 6.33: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.*” Dintre multe lucruri, ea a ales Împărăția lui Dumnezeu, iar dintre lucrurile Împărăției, ea a ales ce era mai important: pe Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Frumoasă și corectă alegere, pentru că primirea oricărui lucru din Împărăția lui Dumnezeu este condiționată de relația noastră cu Domnul Isus. „*În El, Dumnezeu ne-a ales... În El avem răscumpărarea... În El*

am fost făcuți și moștenitori...” (Efeseni 1.1-12) „*Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața veșnică. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viață veșnică.*” (1 Ioan 5.12-13) Așadar, credința în Isus va face din fiecare dintre noi căutători consecvenți ai lucrurilor de sus, lucruri care rămân și de care ne vom bucura veșnic. (Matei 6.19-21; Coloseni 3.1-2) Din uriașa bogăție a Împărăției lui Dumnezeu, noi avem, deocamdată, doar arvuna (2 Cor. 1. 22; Efes. 1. 14), virtuțile (Gal. 5. 22-23) și promisiunile (2 Petru 1. 4). Acum avem în parte, puțin din ceea ce ni s-a pregătit; dar să nu ne descurajăm, să nu ne lenevim, ci să călcăm „*pe urmele celor ce prin credință și răbdare moștenesc făgăduințele.*” (Evrei 6.12)

2. „...toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” Îngrijorarea tulbură mintea oricărui om. Ei nu i se poate opune decât o credință bine fundamentată pe cuvântul lui Dumnezeu. Tatăl nostru știe că avem nevoie de pâine, de apă, de aer, de soare, de umbră, de haine, de adăpost, de ajutor, de protecție, de sănătate, de vindecare, de mângâiere, de odihnă, de plăcere, de prieteni și de multe alte lucruri care țin de normalitatea vieții acesteia. Credința ne va ajuta să avem aceste lucruri nu ca rezultat al zbaterii, al frământării și îngrijorării noastre, ci ca rod al îndurării și binecuvântării lui Dumnezeu. (Asta nu înseamnă că Scriptura încurajează lenevia; dimpotrivă omul credincios e îndemnat să lucreze cu hărnicie și responsabilitate pentru sine și pentru alții). Rugăciunea înălțată cu credință